

har været for mange Huusbønder paa Landet til at fæste Lyendet for et heelt Aar eller i alt Fald for et halvt Aar, uagtet de virkelig kun havde Behov for dets Tjeneste for et Par Maaneder, faldt bort. Men jeg troer ogsaa, at Ændringsforslaget vil være til Gavn for Huusbønden, fordi Lyendet vænner sig mere til at ansee sig som fast henhørende til Familien, og sætter sig, hvad jeg troer at turde paastaae, mere ind i Forholdet, naar Contractsforholdet er af en længere Varighed, end dersom det stiftedes for en kortere Tid, og jeg kan ikke negte, at jeg frygter, at, dersom det tillades at stifte Lyendeforholdet, som man vil, vil det, i alt Fald paa mange Steder, blive hyppigt at benytte sig af denne Ret. Der er endnu kun en Bemærkning, jeg ønsker at gjøre. Det forekommer mig nemlig, at der med Hensyn til hele Sagens Stilling svæver nogen Dunkelhed ifølge den Fremstilling af Forholdene, som er givet af de ærede Landsktingsmænd fra Vestkysten af Jylland (Boserup og Tang). Man maa tænke sig, at Forholdet nu er saaledes, at det kun er tilladt at indgaae Lyendecontracter for et halvt Aar, og at der derfra er skeet Undtagelser. Ifølge Forordningen af 25de Marts 1791 var det, som bekendt, Enhver af Bøndestanden paalagt at søge fast Tjeneste, og den korteste Tjenestetid var et halvt Aar, med Stiftetider til 1ste Mai og til 1ste November. Fra denne almindelige Regel er der skeet Undtagelser, og deriblandt var ganske rigtig ogsaa den, som den ærede 1ste Landsktingsmand for 8de Kreds (Boserup) nævnte, med Hensyn til dem, der ernære sig ved Fiskeri; men det blev dem kun tilladt at søge Dagleie, hvorimod det ikke hidtil er blevet dem tilladt at søge Tjeneste i maanedsviis. Det Forhold altsaa, som den ærede Landsktingsmand sigtede til, at Folk, som en Tidlang ernære sig med Fiskeri, derefter tage fast Tjeneste for nogle Maaneder, ligger aldeles udenfor Loven og er imod Lovgivningens Bestemmelser. Alligevel skal jeg ikke tale imod, at dette Forhold har fundet Sted; man har da i alt Fald seet igjennem Fingre dermed, fordi det viste sig hensigtsmæssigt paa enkelte Steder. Men hvorledes vil nu Forholdet blive for Fremtiden, naar mit Æn-

dringsforslag vedtages? For Fremtiden vil det Forhold, som den ærede Landsktingsmand antydede var nødvendigt, blive ganske lovligt. Reglen vil nemlig være, at Ingen kan indgaae Lyendecontracter paa kortere Tid end et halvt Aar, hvorimod det vil staae Enhver aldeles frit for at indgaae Dverenskomst om Arbejde ogsaa for en kortere Tid. Det er en Frihed, der tilstaaes fremfor, hvad der hidtil har været gjældende, at man i Fremtiden, dersom mit Ændringsforslag bliver vedtaget, vil ligesom kunne indgaae Dverenskomster om Arbejdet i maanedsviis, ja i ugeviis; men de blive ikke inddragne under Lyendeforholdet, og det er netop det, jeg ønsker og tilsigter ved Ændringsforslaget, at de ikke skulle henføres derunder; thi derved vil Lyendeforholdet aldeles svækkes, imedens jeg fuldkomment indrømmer, at de locale Forhold paa enkelte Steder kunne gjøre det ønskeligt at tage Arbejde paa kortere Tid, hvilket ogsaa efter mit Ændringsforslag for Fremtiden vil kunne tillades, medens det efter den hidtil bestaaende Lovgivning ikke har været tilladt.

Justitsministeren: Det første Ændringsforslag, som er stillet af Udvalget, om at det andet Punctum i § 1 skal omskrives, er foranlediget derved, at man har troet, at Udtrykkene „Fader eller anden Børge“ ikke skulde være noksom betegnende, naar der er Spørgsmaal om, at Personer under 18 Aar behøve Samtykke for at indgaae Lyendecontracter; man har nemlig gjort opmærksom paa, at der er flere Tilfælde, i hvilke unge Personer behøve Samtykke af Fattigvæsenet, Pleiesforældre osv. Meningen med Lovudkastet har ikke været, at man ved Udtrykkene „Fader eller anden Børge“ alene har tænkt paa dem; der i streng Forstand kunne kaldes fødte eller satte Børger efter Loven; i mange Tilfælde have jo ogsaa andre Personer Børgers Pligter og Rettigheder med Hensyn til unge Personers Forhold, og man har derfor antaget, at disse Personer ogsaa gif ind under de nævnte Udtryk. Imidlertid vil jeg gjerne indrømme, at de mere almindelige Udtryk, der ere foreslaaede af Udvalget, give mindre Anledning til Tvivl, og jeg kan derfor ikke have nogen Betænkelighed ved den af Udvalget foreslaaede Omskriv-